

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרָשַׁת וַאֲרָא - נְסִיּוֹן לְמִי שֶׁיִּכּוֹל לְעֻמּוֹד בּוֹ

"וַיֹּאמְרוּ אֶלְקֵי הָעֶבְרִים נִקְרָא עָלֵינוּ" (שמות ה, ג)

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב נתנאל בן ג'ינה

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר לאה בת תמר אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דזרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית בניאל בן שרה אושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה מיטל בת שושנה לימור בת פרידה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה קסנש בת דגנט רותית בת סבריה יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- ר"ש ובריאות איתנה לימור בת פרידה יניב בן פרידה מאיה בת עדי אורן בן פרידה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

בגמרא (כתובות לג) כתוב שאם היו מורידים אותם למרתף העינויים, הם היו משתחוים לצלם.

ליפול לכבשן האש שזה ניסיון במשך זמן קצר יחסית עוד יכלו לעמוד בזה. אבל אם היו מורידים אותם למרתפים ומענים אותם, בזה לא יכלו לעמוד.

מכאן אנחנו רואים שהקב"ה לא מעמיד אדם בניסיון שהוא לא יכול לעמוד בו.

גם אנחנו עוברים ניסיונות ולפעמים קשה לנו להתמודד. בשורה התחתונה יש לנו את הכלים לעמוד בניסיון. חזקה שאבא לא מבקש מהבן דבר שהוא לא מסוגל לעמוד בו.

מין החפץ חיים זיע"א ראה פעם אחת אדם שבא מן השוק עם שתי סלים כבדים וקורא לבנו שיבוא לעזור לו.

הרב סיפר: אומנם לא ראיתי את הבן. אבל שמעתי שהאבא קורא לעזרה וראיתי את הסלים הכבדים.

הבנתי שאם אבא קורא לבן שלו, הוא בודאי לא בן שלש או ארבע אלא ילד גדול שמסוגל להרים את הסלים והבנתי שאבא לא מבקש מהבן דבר שהוא לא מסוגל.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות מברשת ציון

משה ואהרון פונים לפרעה ואומרים לו: בורא עולם שלח אותנו לומר לך לשחרר את העם.

"בַּלְכָּה נָא דַּרְךְךָ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר" (שמות ה, ג). הם אומרים לו: "תשחרר את העם לשלושה ימים". האם זה נכון? הרי בורא עולם רוצה לשחרר את העם לגמרי, אז למה הסיפורים האלו? הרי התכנית היא לצאת ולא לחזור?

גם בפרשת בשלח כתוב: "וַיַּגֵּד לְמִלְכָּה מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעָם" (שמות י"ד, ה), מכיוון שקבעו איתו שיוצאים רק לשלושה ימים וחוזרים. למה אמרו לו כך? למה לא לומר לו את האמת בפנים?

מכאן אנחנו לומדים יסוד גדול: והקדוש ברוך הוא רחמן, ולכן הוא לא מעמיד אדם בניסיון אם הוא יודע שהוא לא יוכל לעמוד בו.

אי אפשר היה לומר לפרעה לשחרר שלוש מיליון עבדים שעובדים חינום, לא היו להם תנאים ולא פנסיה וקרן מנהלים, אפילו משכורת הם לא קיבלו. מי יסכים לשחרר מיליוני עבדים?

אלוקים ידע שפרעה לא יכול לעמוד בזה. לכן הוא ביקש ממנו לשחרר את העם לשלושה ימים ואז הם יחזרו למצרים. גם לזה פרעה לא הסכים.

חז"ל אומרים (פסחים נ"ג) שהיו שלושה צדיקים שהפילו את עצמם לכבשן האש, והם: חנניה, מישאל ועזריה שלא הסכימו להשתחוות לצלם.

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלמה
לנוראל בן אסתר

לרפואה שלמה
לאיידה חיה בת אסתר
ולילד אלחנן רפאל בן איריס
ולילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

להצלחת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב
לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה

העלון מוקדש לע"נ יצחק בן רבקה ז"ל

ע"פ	כנסת לבת צאת לבת	רבית חם
י"ט	16:19	17:31
כ"א	16:37	17:29
מ"ט	16:37	17:29
כ"ב	16:39	17:32
	18:05	18:00
	18:00	18:00
	18:04	18:04

שואל ומשיב בהלכה – בשולי גוים – חלק ב'

מתי השימוש בתנור יחשב כבישול על ידי היהודי?

שאלה: ?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תנור חשמלי שיש בו טרמוסטט וכשמגדיל את חומו אינו מדליק גוף חימום נוסף אלא מאריך את זמן הפעולה של גוף החימום מכיוון שחום גבוה יותר מקרב ומזרז את האפיה דינו כזריקת קיסם אם יהודי עשה כן, הדבר מועיל להכשיר את הפת. **מקורות:** בין ישראל לעמים (פ"ד ה"ו).

אם יהודי הדליק התנור ואח"כ נכבה ע"י טרמוסטט ושוב נדלק מעצמו, נחשבת ההדלקה על ידי ישראל. **מקורות:** שו"ת חיי הלוי לרב בעלסקי ח"ד (סימן נב אות א). כ"כ בספר אהל יעקב- סקוצילס (עמוד לה).

תנור חשמלי אשר עם פתיחתו מפסיק את פעולת החימום של התנור ובסגירתו מערכת החימום חוזרת לפעולה, צריך שסגירת התנור תבוצע על ידי יהודי כל פעם לאחר פתיחתו ולא די בהדלקתו בפעם הראשונה. **מקורות:** שו"ת דברי דוד ח"ג (יו"ד סימן ט).

גם כאשר לאחר פתיחת דלת התנור נשאר חום גבוה בתנור מכוח הדלקתו של היהודי, אין להתיר זאת לכתחילה. **הערה:** המעיין בדברי מרן הבית יוסף יראה שהמחבר מקל רק כאשר נשארו גחלים חמים בתנור [ממשות] הנראה בעין, אולם חום בלבד לא מקל. כן משמעות דבריו בשו"ע (שם ס"ו). כאשר יש רק חום גדול מכוח ההדלקה, הדבר יועיל לדעת הרמ"א, ראה בדרכי משה שם. ע"ע בשו"ת דברי דוד (שם). מה שכתבנו להקל במהדורה הקודמת, היינו לבני אשכנז. ע"ע לרב הכותב בקובץ בית הלל (אייר תשס"ד עמוד ס). כך הוריתי לידידי הרב יצחק בנג'ו מליקווד בניו גרז' ארה"ב אודות הקהילה שם. מה שאמרו לו מטעם כשרות O.U די בחום התנור בדקות הראשונות, אחר המחילה זה נכון לדעת הרמ"א, אך לא לנו בני ספרד. כן נלע"ד. כן עניתי [שבט תשע"ט] לראש כולל בצרפת הרב סטרונק שליט"א והסכים לדברינו. שוב ראיתי שכך העלה ידיד נפשנו הרב גבריאל פלאס שליט"א מארגנטינה בספרו 'ויאמר גבריאל' (מאכלי עכו"ם עמוד 70).

כן דעת הגר"א נבצל שליט"א הובא בספר אוהל יעקב (עמוד תריד). שוב ראיתי בשו"ת באר שרים ח"ה (בסופו סימן ב אות ט) שהעלה בנידון דין, שהישראל הדליק והניח את המאכלים בתנור, אפילו שהגוי פותח דלת התנור וע"י כך מפסיק את פעולתו, מותר. עוד כתב בספר דרכי תשובה (סימן קיג אות נז) בשם הגהות יד שאול, מ"ש השו"ע (ס"ח) להחמיר כאשר סילקה הגוי, היינו שהוציא לגמרי את המאכל, אולם בנידו"ד, שהגוי פתח את דלת התנור לבדוק את התבשילים ולא מוציאם החוצה, מותר.

לכתחילה יש להתקין בתנורים גוף חימום- נר תמיד, שהתנור חם מכוחו בכל שעות היום והוא מחמת הדלקת היהודי בפעם הראשונה. **הערה:** נלענ"ד אף שחום גוף החימום לא גבוה בכדי לאפות פת, לא גרע מהשלכת קיסם ויש כאן היכר.

מידה כנגד מידה

להלן סיפור מופלא שמעובד מתוך העלון 'השגחה פרטית'. יש בו כדי ללמדנו כי כל דבר שקורה בעולם הוא מידה כנגד מידה. כשם שאנחנו נוהגים עם הזולת - כך בורא עולם נוהג איתנו. להלן הסיפור מפי בעל המעשה:

שמי שמואל ואני גר בקריית-גת. קיבלתי מתנת שמיים והיא חוש הומר מפותח. אני אדם שמח שמשדל לשמח גם אחרים ולהעלות חיוך על פניהם. בכישרון כמו שלי יש גם סכנה. אני עלול חלילה לפגוע ולהעליב יהודי בלי כוונה. לכן אני נזהר מאוד שזה לא יקרה.

עם כל הזהירות שאני נוקט, קרה מה שקרה. יום אחד במסיבת מרעים חיקיתי את קולו של אחד האברכים. לאותו אברך יש קול יחודי ושונה. השומעים צחקו מאוד מהחיקוי המוצלח וגם אני נהניתי מכל העניין שהצלחתי להעלות חיוך על פניהם של הסובבים.

בצהריים אשתי מספרת לי שבני הגיע מהישיבה והוא מדבר בקול מוזר. אמרתי לילד שישתה תה. אולי הגרון שלו קצת מודלק, אולי הוא מצונן. שינוח מעט וילך לרופא. אבל בלב ידעתי שכל הדברים האלו לא יעזרו. עשיתי צחוק מיהודי. פגעתי בכבודו של אברך יקר ומיד מהשמיים משלמים לי מידה כנגד מידה במזומן.

זה לא היה נעים בכלל, אבל ידעתי שאני חייב לבקש מחילה מהאברך וכמה שיותר מהר. אם אמשוך את העניין, גם הסבל שלי - וכמובן של הבן שלי ימשיך. מיהרתי להשיג את מספר הטלפון שלו. התקשרתי אליו וביקשתי ממנו מחילה על שחיקיתי אותו וגרמתי לאחרים לצחוק. האברך הצדיק אמר בפה מלא שהוא מוחל בלב שלם.

לא עבר זמן רב ואשתי מתקשרת אלי בשמחה כדי לספר שהתופעה המוזרה נעלמה. הבן חזר לדבר בקולו הרגיל והבריא.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

לשמיעת השיעורים של הרה"ג אליהו פינחסי יש להתקשר 073-3718395

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל" 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

אם ראשונים כמלאכים- הגאון הרב רפאל הלוי שמואלביץ זצ"ל

הגאון הרב רפאל הלוי שמואלביץ זצ"ל- נולד ב-ט"ז כסליו ה'תרח"צ (1937) במירה. נקרא על שם סבו, הרב רפאל אלטר שמואלביץ (חתן ה'סבא מנובהרדוק' וראש ישיבות טטוצ'ין וגורדנא). נמלט עם הוריו לווילנה בתקופת מלחמת העולם השנייה. משם הגיעו לקובה שביפן. לאחר כתשעה חודשים היפנים היגלו אותם לשנחאי. עם תום המלחמה בשנת ה'תש"ה (1945) המשפחה עברה לארצות הברית.

לאחר כחצי שנה עלו לארץ ישראל ובחרו לגור בירושלים. למד בבית הספר 'יבנה' ובישיבת 'תפארת צבי'. עוד לפני שהגיע לגיל בר-מצווה למד בישיבת מיר הקדושה לצד אביו. כולם העידו על גאונותו וכישרונותיו הברוכים ועל שקידתו בתורה באופן שהפליא ממש את כל רואיו. בעודו בחור צעיר, דברי תורתו התפרסמו בכתבי עת תורניים שיצאו באותם ימים.

בשנת ה'תשכ"ד (1964), כשנתיים לאחר נישואיו רבינו התבקש לשמש כר"מ בישיבת 'חברון כנסת ישראל'. במקביל שימש בתקופה זו כר"מ בישיבת 'קול יעקב'. בהמשך הצטרף למערכת האנציקלופדיה התלמודית והיה לאחד מראשיה. אחרי פטירת אביו ב"זאת חנוכה" ה'תשל"ט (1978) התחיל לשמש כראש ישיבת מיר במקום אביו לצד גיסו, ראש הישיבה, ר' נחום פרצוביץ ובהמשך לצד הרב נתן צבי פינקל.

שיעוריו הייחודיים נודעו לשם ולתהילה בכל קצוות הארץ והגולה. מאות מבני חו"ל באו לישיבה לשמוע את שיעוריו. היה כותב בעצמו את כל חידושי תורתו הרבים לאין סוף. עבודה רבה שיכלה להעסיק צוות גבאים ומשמשים היה עושה לבדו במשך כל אותן השנים. ענותו. הכרת הטוב שלו הייתה מופלאה.

האיר פנים לכל אדם. נודע במידותיו האצילות. איש אמת. בשנים האחרונות סבל ממחלה קשה. למרות ייסוריו הרבים המשיך להתפלל ולמסור את שיעוריו כהרגלו בישיבה מתוך מסירות נפש עצומה. משנת ה'תש"ע (2010) חלה בטרשת אמיטרופית צידית ל"ע (מחלה קשה שפוגעת בעצבים התנועתיים. המחלה מתגברת עם הזמן ולא מאפשרת לחולה לנוע. בשלבים מתקדמים יותר החולה מתקשה לנשום) רבינו נאלץ להפסיק את שיעוריו. בשלושת השנים האחרונות היה בתוך ביתו כשהוא סובל את מכאוביו. קיבל את יסוריו באהבה. נפטר ב-ט' שבט ה'תשע"ו (2016). חי כ-79 שנים.

אביו: הגאון ר' חיים לייב (ראש ישיבת מיר). **אימו:** מרת חנה מרים פינקל (בתו היחידה של ראש ישיבת מיר, הגאון הרב אליעזר יהודה פינקל). **אשתו:** מרת עדנה (בתו הגאון הגדול רבי אברהם יהודה פרבשטיין זצ"ל -ראש ישיבת חברון וחבר מועצת גדולי התורה). **מרבתי:** אביו, ר' חיים לייב (רבינו למד עימו בחברותא כל יום). **מתלמידיו:** ר' דוד אריה מורגנשטרן. **מספריו:** **שיעורי רבי רפאל**- על מסכת קידושין ובבא בתרא (מתוך מאמרים שרבינו פרסם בכתבי העת התורניים ובספרי זיכרון)

רבינו בכל חייו רק פעם אחת ויחידה ישב במזרח. זה היה בשבת עליה בתורה לרגל שמחת נישואי בנו של גיסו הגאון רבי יוסף פרבשטיין זצ"ל, שהתייתם מאביו. רבינו הגיע להשתתף באירוע. כאשר נכנס לבית-הכנסת בזמן תחילת התפילה פנה לעבר המזרח וישב שם. אחרי מספר שבתות באותו בית-כנסת התקיימה שמחת עליה לתורה לבן משפחה אחר.

רבינו השתתף באירוע בשמחה אבל כאשר נכנס לבית-הכנסת ישב באחד מהמקומות הרגילים. ניסו לשכנע את רבינו שישב באחד המושבים במזרח. אולם רבינו סירב לעשות כן בתוקף. לאחר שהסתיימה התפילה, מישהו פנה לרבינו ושאל: "רבינו, תורה היא ואני וללמוד אני צריך".

"מדוע לפני מספר שבועות רבינו נכנס לבית-הכנסת ומיד פנה לשבת במזרח, ואילו היום רבינו ישב באחד המקומות הרגילים וסירב לשבת במזרח? מה שונה שמחה זו מהשמחה הקודמת?". רבינו השיב לו: "ראה, בשמחה הראשונה החתן הוא יתום. רציתי לכבדו ולהראות לו שכל המשפחה שמחה בשמחתו. לכן ישבתי במזרח. אולם כעת החתן הוא לא יתום ב"ה והמקום במזרח אינו מקומי".

אחרי שחלה, רבינו התקשה מאוד בתנועה, אבל הוא השתתף באירוסים של אחד מתלמידיו. אדם מבוגר נכנס לאולם. רבינו למרות יסוריו הרבים עמד מלוא קומתו. לאחר מכן רבינו שאל את תלמידו: "מי האיש שנכנס?". התלמיד שאל בתמיהה: "אם ראש הישיבה לא יודע מי הוא, מדוע הרב קם?". רבינו השיב לו: "ראה, כשאדם מבוגר בגיל שלו נכנס, הוא מצפה שיכבדו אותו. לכן עשיתי מאמצים לקום לכבודו".

באחד מימי הקיץ החמים רבינו הוזמן לסדר קידושין בחתונה שהתקיימה בבני-ברק. באותה השעה בחוץ שרר חום של 38 מעלות. כאשר רבינו נכנס לאולם, הוא ראה דיין שצעיר ממנו בשנים רבות. מיד הורה לבעלי השמחה לכבד את הדיין בסידור הקידושין. רבינו חשש כי הדיין ירגיש שלא בנוח כשהוא נמצא באולם. לכן הוא עצמו הסתובב כלעומת שבא וחזר לביתו שבירושלים.

בליל שבת אחד נכדים רבים התארחו בבית של רבינו. גם אימו של רבינו התארחו בביתם. כשהגיע זמן הקידוש, הרבנית שהייתה כבר מבוגרת נרדמה. רבינו התחיל לשחק עם נכדיו במשך שעה ארוכה. רק לאחר שאימו התעוררה ושאלה: "מדוע לא עושים קידוש?". באותו הרגע רבינו התחיל לערוך את הקידוש.

נסתרות דרכי הבורא

שנתן לי את העצה הטובה הזאת וחנון אותי בדעת וגם איפשר לי לקיים אותה בצורה טובה. ביקשתי מהקב"ה שהדברים שאמרתי יהיו לתועלת הבן וגם לאותו בחור.

למחרת בבוקר מיד אחרי תפילת שחרית שוב אותו בחור הגיע אלי. חשבתי שהוא רוצה לשאול אותי שאלה נוספת, אבל הוא התחיל להודות לי מקרב לב - וכך אמר:

"אתמול הרב עורר אותי ללעוס היטב את האוכל ולא לבלוע אותו מיד. הדברים היו חשובים לי מאוד לשמוע אותם. הרב, יש לי הרגל לא טוב".

"כשאני אוכל, אני ממחר לסיים את הארוחה, לכן נוצר מצב שאני לועס מעט מאוד ובולע את האוכל מהר ככל האפשר. אחרי דברי הרב התחלתי להיזהר בזה. גם בארוחות האחרות נזהרתי בזה".

הבחור המשיך ואמר: "אתמול בזמן ארוחת הערב ישמתי את דברי הרב. לעסתי היטב את האוכל. לפתע הרגשתי משהו קשה בתוך הפה".

"הוצאתי את האוכל מהפה כדי להבין מה הדבר הקשה שאני מרגיש בפה. גיליתי שבאוכל שהכנסתי לפי היה בורג!!!"

"אם הרב לא היה אומר לי להיזהר בזה - לפי ההרגל הקודם שלי, סביר להניח שהייתי בולע את הבורג! מי יודע מה היו ההשלכות הקשות לכך והיכן הייתי נמצא עכשיו".

שמעתי את דברי הבחור ואמרתי לו: "אומר לך את האמת, עיקר כוונתי שביקשתי ממך ללעוס היטב את המאכל לא היתה מכוונת אליך. אבל אני מודה מאוד לבורא עולם שהדברים והעילוי גם לך".

אמרתי יחד איתו 'מְזֻמָּר לְתוֹדָה' (תהילים ק, א). כיוונתי במזמור להודות לבורא עולם על ששמע את תפילתי שביקשתי ממנו שהדברים יהיו לתועלת גם לבחור.

כאשר הבן שלי שמע את הסיפור, הדבר עורר אותו מאוד להיזהר וללעוס היטב את האוכל שהוא מכניס לפיו. לא רק בגלל שזה לא בריא לאכול עם לעיסה מועטת, אלא גם בגלל החשש שעלולים להיות באוכל דברים מסוכנים. אם לא נזהרים כפי שצריך, עלולים חלילה לבלוע אותם.

הסיפור המופלא גרם לי לחשוב על כך ולהסיק בנוסף לקח נפלא. כאשר נזהרים שלא להחליש את דעת הזולת (גם כאשר מדובר בבן שלי), מרוויחים מכך בכפל כפליים - זוכים גם להציל את האחר וגם להעביר את המסר בצורה טובה וברורה, למי שאנחנו רוצים באופן המועיל ביותר ללא כל צורך לבייש אותו חלילה.

להלן סיפור מופלא ביותר שמעובד מתוך העלון 'מתיקות השבת'. ניתן ללמוד ממנו עד כמה נסתרות דרכי הבורא. עוד ניתן ללמוד כי כאשר האדם נזהר שלא לפגוע בזולת, יתכן שמזה תצמח ישועה מופלאה.

להלן הסיפור מפי בעל המעשה ר' י. ב. ממודיעין עליתי: בתקופה האחרונה לבני היו כאבים במערכת העיכול. לקחתי אותו לרופאים מומחים כדי להבין ממה נובעים כאבים אלו.

אחרי מספר בדיקות ושיחות עם הבן על הרגלי האכילה שלו לאחר שהרופאים שאלו אותו מה הוא אוכל וכו' הם הגיעו למסקנה: הבן סובל מכאבי בטן מכיוון שהוא ממחר לבלוע את האוכל. הוא לא לועס את האוכל מספיק.

ניסיתי להעיר לבן בעדינות על כך, אבל ראיתי שהדבר מבייש אותו! לא היתה לי עצה כיצד לעורר אותו לשנות את הרגלו בעת האכילה מבלי לפגוע בו.

יום אחד בתפילת שחרית כיוונתי בכל ליבי בברכת 'אתה חונן לאדם דעת'. התכוונתי בכל ליבי לבקש מאת בורא עולם, שיחון אותי בעצה טובה איך להתנהג בעניין זה בלי לפגוע בבן חלילה.

אחרי התפילה עלה בראשי רעיון טוב וב"ה כך עשיתי. אני משמש כמגיד שיעור בישיבה שבה בני לומד. אחרי התפילה בחור אחד ישב אצלי בחדר רמי"ם. הוא ביקש לשאול אותי שאלה בהלכה.

באותה השעה גם בני נכנס לחדר הרמי"ם מכיוון שהוא היה צריך לקחת ממני דבר מה. לאחר שעניתי לו על השאלה, פניתי לאותו בחור ואמרתי לו:

"מאחר ועדיין לא אכלת את ארוחת הבוקר, תזדרז לאכול אותה לפני שתגיע שעת השיעור של המגיד שיעור".

הוספתי ואמרתי: "למרות שאתה צריך להזדרז כדי לסיים את הארוחה מהר ככל האפשר כדי שתספיק להגיע בזמן לשיעור, היזהר ללעוס היטב את המאכלים שאתה מכניס לפה".

הדגשתי שוב את הדברים: "צריך לדעת שמאוד לא בריא לבלוע את האוכל בלי ללעוס היטב. באופן כללי צריך להיזהר בזה בכל אכילה ואכילה ובכל ארוחה. תמיד צריך ללעוס היטב את האוכל!".

כשסיימתי לומר את הדברים לאותו בחור, הבטתי קלות בפניו של בני. ראיתי שהוא הקשיב היטב לדברי והיה ניכר שהוא הפנים את הדברים שאמרתי.

כאשר שניהם יצאו מחדר הרמי"ם הודיתי לבורא עולם,

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל וילד יחיא בן יוסף ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברקו דב ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה מאירה בת יפה ע"ה מרים בן דבורה ז"ל אקבלי יוסף חיים בן נסכה ז"ל ר' שאול בן סילביה זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסודי בת חביבה ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה אסתר בת גולה גאולה ע"ה יצחק בן מישא אסתר ז"ל יוסף בר סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה שלום בן אסתר ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל אריה בן מרים ז"ל דוד יצחק בן פרחה ז"ל אלון בן סעדה ז"ל גורג'יה בת נעמה ע"ה אילנה (מחרוזה) בת שרה ע"ה אליאור בן פרידה ז"ל מאיר בן נעמי ז"ל שושנה בת נעמי ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי זידי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרה ע"ה מסעוד בן יקוט ז"ל רחמה בת מסעודה ע"ה הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל קאסנא בת גדיטו ע"ה סוליקה בת עישה ע"ה שרה בת נקיס ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה חיים חמוטל בן רינה ז"ל